

2020 med Haveje i *Alsace* Tyskland

Samtidig med, at vi planlagde en tur til Mosel og Rhinen, har vi også planlagt en tur til Alsace 😊. Måske undrer man sig over, at vi ikke slår de 2 ture sammen til en, men vi har en dobbelt fødselsdag i familien 🥳, at fejre i weekend mellem de 2 ture. 🎉 Det gør heller ikke så meget, for vi får altid nye oplevelser på vores ture, og nogle af de største, og mest overraskende, har vi fået, mens vi kører. Vi har ikke travlt som de fleste andre Auto-campere, som næsten alle køre en del hurtigere end os, når vi kører ned gennem Tyskland, men så indhenter vi dem igen, når de skal have tanket. 😊

En kammerat har givet en ide om, at skrive bag på camperen: **"Undskyld hastigheden, vi på ferie, ikke på flugt!"** 🙄

Vi er vilde med de oplevelser, vi får undervejs, men på denne tur vil vi prøve noget nyt, eller skal jeg kalde det "nostalgisk", nemlig at gøre som i de "gamle" Campingvognstider, og tage flere overnatninger samme sted. Lad os se hvordan det går eller om vi næste år, igen går tilbage til vores korte etaper, så vi kan se nærområdet hvor vi overnatter. 🤔

UPS! Nu her en uge før afrejse, har udenrigsministeriet ændret rejsevejledningen, så vores plan om Alsace må droppes. Nu må vi se om vi hurtigt, kan finde ud af, hvor vi så vil hen. Vores nabo har sendt os noget om Thüringen. Tak! det ser spændende ud, og er værd at se nærmere på 😊. Vi har bestemt os for, at tage en rundtur i Brandenburg, Sachsen, Thüringen og Bayern. 😊 😊

(Se mere om vores ture i Europa på hjemmesiden: Petrat.dk)

tirsdag, den 8. september 2020:

Etape 1: Flensburg til Damp (D)

Dagens etape: 73 km.

Efter morgenmaden derhjemme fik vi tingene i bilen, og kørte mod IMC. Undervejs var vi et smut i Lidl for at købe nogle fornødheder. Fremme ved IMC fik vi læsset tingene over i camperen, og skiftet bilerne så vores Kadjar står i carporten, mens vi er væk. Vi fik vand på camperen og fyldt gasflasken op ved "Färber gas, og kl. 11.10 var vi klar til at køre ud på nye eventyr. Det regnede, da vi kørte fra Flensburg, og satte kursen mod Damp. Jo nærmere vi kom Damp, jo bedre blev vejret, og da vi kl. 12.30 kørte ind på "[Wohnmobilpark Damp](#)" var det i solskin.

Efter frokost og en rejse-øl, fik vi fundet stolene frem og kunne nyde solen foran camperen, mens vi vist nok fik en lille "nikker". Det følte næsten som sommer, for vi kunne mærke solen brænde på den bare hud. Ved aftenstid satte vi stolene væk, og gik op på den Græske restaurant "[Achilles](#)", hvor vi spiste dejlig aftensmad. Senere nød vi resten af aftenen i og ved camperen.

onsdag, den 9. september 2020:

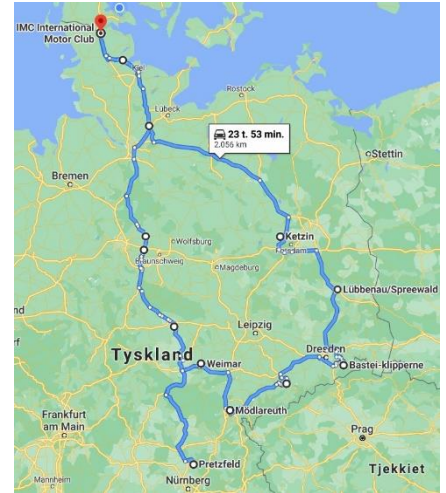
Etape 2: Damp til Ketzin (D)

Dagens etape: 402 km. Turen indtil nu: 475 km.

Ved Ketzin

Efter en god nats søvn, og dejlig morgenmad, kunne vi kl. 09.00 køre fra Damp i 17 °C, og køre mod Eckernförde. I Eckernförde kørte vi over på B76 til Kiel og her på B404/A21, som vi fulgte, til vi kunne dreje over på A24 mod Berlin. Vi havde en stille og rolig tur i overskyet vejr med enkelte solstråler som tittede ned til os. Igennem tidligere Øst-tyskland kunne vi se, at der mange steder langs Autobahnen var opstillet solceller og vindmøller. I en af pauserne mellem solcellerne så vi en hel "familie" på 10 rådyr, som stod og spiste på marken. Temperaturen var stigende igennem dagen og nåede op til 24 °C, mens vi kørte mod Berlin. På strækningen efter A19 var der mange vejarbejder, men det gled fint. Vi kørte over på Berliner Ring, A10 i Kreuz Havelland, og ved afkørslen til Potsdam drejede vi fra, men for at køre mod Ketzin. Ved lys-

Udkast til turen

Solen nydes

Aftenen nydes

Aftenturen gik til Havel-færgen

krydset valgte vi den smalle vej, som gik gennem Paretz, som er en gammel by med et slot. Der var også brosten på gaderne gennem byen, så vi blev rystet igennem, inden vi kort efter kunne køre ind i Ketzin, og finde frem til "[Campingplatz an der Havel](#)" ", hvor der var middagslukket. Vi brugte ventetiden til at få lidt frokost og en dejlig "sort" øl. Efter pausen fandt vi en fin plads, hvor vi kunne parkere Camperen i dejligt solskin og 24 °C. Vi fik fundet stolene frem, så vi kunne nyde solen og et enkelt glas Rose'. Senere gik vi en tur ned til Havel, hvor den lille færge sejler biler over på den anden side. Tilbage ved Camperen var det blevet tid til hygge i solen, aftensmad og hygge i Camperen resten af dagen.

torsdag, den 10. september 2020:

Etape 3: Ketzin via Lübbenau og Dresden til Bastei (D)

Dagens etape: 298 km. Turen indtil nu: 773 km.

Vi vågnede til dejlig solskin, og kunne kl. 09.15 sætte kursen mod Lübbenau. GPS'en ledte os gennem Potsdam, hvor vi fik indkig til Zansussi og Holländische Viertel. Vi nåede lige et fejltrin og måtte køre en lille omkørsel, inden vi igen kom på kursen igennem Potsdam og videre mod A 10, hvor vi måtte forbi en "Polski Conwoy" af lastbiler, inden vi kørte over på A13 mod Dresden.

Et indkig i Potsdam

Fremme ved Lübbenau kom jeg til at dreje den forkerte vej, men efter lidt omkørsel kom vi frem til campingpladsen, men

kun for at få et vide, at alt var optaget. Vi kørte nu efter andre campingpladser / Stellpladser i Lübbenau, og efter en del omkørsel i byen, endte vi på en parkeringsplads, hvor vi kunne overnatte for 12 €. Da

Vi kører ind i Sächsische Schweiz

vi ikke havde lyst til at holde på en P-plads, blev vi enige om at fortsætte til Dresden, hvor vi havde gode minder. Efter et stykke på mindre veje, kom vi igen ind på A13 mod Dresden, og i 20 °C og stærk sol kørte vi nu mod Dresden. Fremme ved Dresden drejede vi ind mod Camperpladsen, ved en Camper forhandler, men her blev vi vinket væk af en Camper på vej ud – Alt optaget. Vi blev hurtigt enige om, at så kørte vi bare efter næste mål ved Bastei, syd for Dresden. Kort efter Dresden kørte vi ind i "Sächsisches Schweiz", hvor der er små bjerge, som ligner dem vi kender fra "Fränkisches Schweiz", hvor vores Bayeriske venner bor. Undervejs på Autobahnen kunne vi se

Vi kører over Elben ved Pirna

borgen "Königsstein" og nogle af toppene fra "Bastei". Nu kriblede det lidt, for vi var "brændt af" 2 gange og skulle 3. gang være lykkens gang, at vi fandt en plads for natten? Vi drejede fra Autobahnen og ned mod Pirna, som ligger ved Elben, som vi kørte over og blev ledt gennem byen Lohmen, og frem til hvor vejen mod Bastei starter. Her skulle være en Camperplads, så vi drejede ind på parkeringen, men kunne ikke få det til at passe med, at der skulle

Vejen mod Bastei

være el mm. på pladsen. Jeg gik en lille runde og fandt ud af, at pladsen lå ca. 100 m længere inde ad vejen mod Bastei. Hurtigt kørte vi ud igen, og slap for betaling. Længere fremme fandt vi en af de sidste gode pladser på "[CampingPark Bastei](#)", som var den dyreste, vi har været på men skidt. Kl. 14.50 var vi parkeret og kunne nyde solen og varmen foran Camperen. Nu gider vi "sgu" ikke køre mere de næste par dage, så vi betalte for 2 overnatninger, og vi glæder os til cykelturen i morgen til Bastei klipperne! Eftermiddagen og aftenen nød vi foran Camperen i det dejlige solskin og grillede, mens vi kunne se landmanden, der såede marken overfor, men også de mange mennesker, som kom gående tilbage til den store parkeringsplads fra Bastei området. Nu glæder vi os til at besøge det fantastiske Bastei i morgen – Ja, vi har altså været der før!

fredag, den 11. september 2020:

Vi blev ved Bastei

Efter en dejlig nat, hvor temperaturen udenfor holdt sig på 12 °, stod vi friske op og spiste morgenmad, mens solen fik magten over skyerne. Midt formiddag havde solen jaget de fleste skyer

Udsigt fra Bastei til Elben

dens tuden, når den lagde til ved anløbsbroerne dybt under os. Området har for mange år siden været en fæstning, som ikke kunne indtages, og der er stadig velbevarede rester fra fæstningen, bl.a. Basteibrücke som stadig hænger mellem klippeformationerne, og giver adgang til selve fæstningskomplekset. Hvis man går forbi fæstningskomplekset, kan man ad stejle stier komme de mange meter ned til bredden af Elben. Det var nu ikke noget for os, for så skulle vi jo igen op ad bakken, for at komme til cyklerne, så vi kunne køre tilbage til Camperpladsen. Vi nød de mange fantastiske vue over Elben

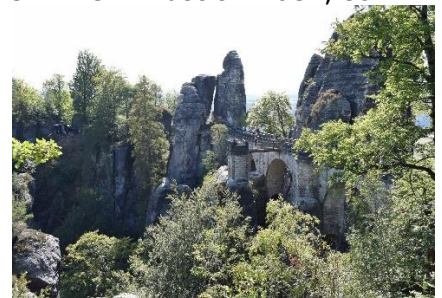

Basteiklipper

og klipperne, inden vi igen satte kursen mod Camperen, men kun for at "slå en streg", inden vi igen tog cyklerne for at køre ad cykelstien til Rathewalde. I Rathewalde hørte vi pludselig udrykning, og snart kørte en ambulance, en specialvogn og til sidst en Quad med Bergwacht forbi. Vi snakkede om, at de måske var kørt til Bastei, hvor nogen måske var væltet på klipperne. Vi kørte nu tilbage til Camperen, hvor det var blevet tid til lidt sen frokost, med en velfortjent øl til. Kort efter kunne vi høre og se en helikopter komme hen over os, for at lande på en ny sået mark 100 m væk. Kort efter kom ambulance og de andre udrykningskøretøjer tilbage ad Basteivejen og hen til helikopteren. Da vi ikke kunne se, hvor helikopteren stod, var jeg lidt nysgerrig og gik ud til vejen, hvor jeg kunne se helikopteren ca. 100 m væk og redningsfolkene ved den. Det varede noget inden helikopteren fløj mod Dresden – Vi håber det bedste for den / de uheldige! På trods af oplevelsen nød vi det flotte solskin uden en sky på himlen resten af eftermiddagen. Da det blev "grill-tid" kom lidt flere skyer på himlen, men vi nød aftenmaden og senere aftenen ved camperen.

Basteiområdet

Basteibrücke

Udsigt til Elben fra Basteibrücke

Lørdag, den 12. september 2020:

Etape 4: Bastei via Erzgebirge til Mödlareuth (D)

Dagens etape: 251 km. Turen indtil nu: 1.024 km.

På vej mod Erzgebirge

vi ville handle lidt i Lidl. GPS'en førte os gennem byen, men der var ingen Lidl, der hvor den viste os hen. I stedet var det et boligkvarter. Nå skidt, vi satte i stedet kursen mod Erzgebirge, og

Efter en lun nat, gjorde vi klar til at køre fra Camperpladsen, mens vi funderede lidt over det der stod bag på Camperplads ejerens Camper: "Lieber 100.000 Sterne am Himmel, als ***** Hotel" (Frit oversat: Hellere sove under 100.000 stjerner på himlen, end på et 5 stjernet Hotel).

Vi kørte fra Camperpladsen kl. 09.00, i 20 °C og sol fra en skyfri himmel i retning mod Elben og Pirna, hvor

Her sælges træsnitte arbejder

kørte igennem Sächsische Schweiz, med små kønne byer og flotte små bjerge. Det gik op og ned, ud og ind gennem skove og landbrugsområder. I Dippoldiswalde kom vi pludselig til en Aldi, så vi fik handlet fornødenheder, som vand, brød og mælk, inden vi i 24 °C kunne fortsætte vores tur mod det planlagte overnattingssted i Geyer i Erzgebirge. Vejene var smalle, og med vejtræer på begge sider, så der skulle tages hensyn, når vi mødte lastbiler. Der var skilte, som fortalte at vi kørte på "Deutsche Alleenstrasse". Ikke nok med vejene var smalle, de var også indimellem meget stejle, op til 14 %. I nogle af byerne var der kun en lang række huse på begge sider af vejen, der snoede sig med hårnålesving op eller ned gennem den lange by. Her er Erzgebirge ret unik, tror jeg. Et sted kørte vi langs jernbanen, og her drejede vejen i mange små sving, så vi på under 2 km kom til, at køre over jernbanen 7 gange.

"Østtysk Autocamper"

Længere fremme kom vi til at køre på Deutsche Silberstrasse, og den fulgte vi forbi Ehrenfriedersdorf, hvor vores "Nabo" Viggo's far kommer fra. Fremme ved Geyer skulle vi overnatte på en lille "Stellplatz" ved "Waldschänke", men vi så en anden Camper foran os, og blev enige om, at det var for tidligt med overnattingssted nu, så vi fulgte den ud til A72 mod Zwickau. Her fandt vi en rasteplass, hvor vi kunne få lidt frokost og Chico kunne strække ben. Vi blev enige om, at vi ville sætte "Little Berlin" (Mödlareuth) ind som mål for dagens tur, og fortsatte ad A72 mod Hof. Kl. 14.00 kørte vi over "[Innere Deutsche Grenze](#)" og ind i Freistaat Bayern, men det var kun for en kort bemærkning, for snart drejede vi fra A72 med kursen mod Mödlareuth, hvor vi kørte over Tannbach og ind i Thüringen. Her stoppede vi kl.

Trabi og IFA luftes

14.10 på [parkeringspladsen](#) for "Museum zur Geschichte der Deutschen Teilung". Efter en velfortjent rejse-øl gik vi over for at se Mödlareuth, hvor der er genrejst mur og restaureret nogle af de gamle effekter fra delingen af Tyskland. For dem som ikke kender til Mödlareuth / "Little Berlin", så er det en landsby, hvor der løber en lille bæk, som er grænse mellem Thüringen og Bayern og dermed var grænse mellem DDR og Vesttyskland. (Mit første kendskab til byen var i forbindelse med en ZDF-serie "[Tannbach](#)" som DR viste på dansk fjernsyn for et par år siden – Lige siden har det været et stort ønske at se byen. Du kan se mere her: www.museum-moedlareuth.de – Stedet ligger tæt på A9, som mange tager på bilferie mod syd, så hold en pause og lad historien give dig en oplevelse.) Som sagt parkerede vi Camperen på parkeringspladsen, hvor flere Campere kom til for at overnatte. Vi brugte eftermiddagen og aftenen på at udforske byen og området, og kunne gå i seng med en stor oplevelse og eftertænksomhed om, hvordan historien kan ramme forskelligt, bare i en lille landsby med 50 indbyggere. Her var nogen heldige og andre uheldige, alt efter på hvilken side af bækken de boede. Og så var der dem der flygtede eller prøvede, og dem der blev taget / skudt var de rigtig uheldige – Skrækkeligt at tænke på. Må noget lignende aldrig ske!

"Little Berlin" - Mödlareuth

Russisk T33 Tank

Langs jerntæppet

Udsnit af DDR vognpark

søndag, den 13. september 2020:

Etape 5: Mödlareuth til Weimar (D)

Dagens etape: 106 km. Turen indtil nu: 1.130 km.

Da vi vågnede, kunne vi se, at der var 9 andre campere, som havde overnattet på pladsen. Det var den flotteste morgen at vågne op til med skyfri himmel og solen der var stået op og skinnede ned til os. Efter morgenmaden kunne vi kl. 09.20 i høj sol og 16 °C køre ud fra pladsen, mens tankerne om fortiden, for ikke ret længe siden, rumsterede i hovedet. At mobilsignalet var væk i Mödlareuth havde nok forstærket vores følelse af, at være tilbage i tiden. Vi kørte op mod Juchhöh, og der var igen signal på vores telefoner. Oppe på toppen drejede vi mod Gefell og fulgte de mindre veje mod

Opdeling på husmur

Weimar, igen ad Alleenstrasse. Vi kørte igennem "[Rennstadt Schleiz](#)", hvor der var store brede veje, hvilket vi undrede os over. Det viste sig, at der i Schleiz hvert år køres motorløb på trekantet vejstrækning, som lukkes af for almindelig trafik. (Nutidens løb er på 3,8 km for motorcykler og veteranbiler. Tidligere var der Formel 3 mesterskaber på en 7,6 km strækning).

Vores plads i Weimar

Vi kørte gennem området med floderne Saale og Orla, hvor vi kørte ad små veje igennem flotte skove og forbi mange "Teiche" (damme), hvor der opdrættes Karper, som er "en stor spise" i området. Efterhånden var vi fremme ved Jena, som er en stor by, vel mest kendt for Optik til briller og kikkerter. Da der var vejarbejde, blev vi ledt ind gennem bycentrum, inden vi kom ud på landevejen mod Weimar. Ved Weimar blev vi

Der er noget om det!

ledt uden om byen og forbi en af indkørslerne til KZ Buchenwald / Sowjetisches Speziallager Nr.2 (mere om det i morgen). Kort efter kunne vi kl. 12.00 køre ind på "[Bad-Camp-Ettersburg](#)", hvor vi fik os placeret på en fin plads i solen. Her nød vi eftermiddagen og aftenen, glæder os til morgendagens cykeltur til Weimar, som vel er mest berømt for at være stedet med Weimarrepublikken.

mandag, den 14. september 2020:

Vi blev i Weimar

Vi vågnede til en skyfri himmel, og nød morgenmaden, inden vi gjorde cyklerne klar til dagens cykeltur til Weimar. Vi ville gerne have været i Buchenwald, men der er lukket om mandagen, så det blev i stedet [Weimar](#), som vi skulle besøge. Heldigvis fortalte Google Maps os, at der var lukket,

Nationalteatret

da vi ville lave cykelruten til Buchenwald. I stedet blev Weimar lagt ind, og midt på formiddagen cyklede vi mod Weimar. Cykelruten på små 10 km for at komme ind til Weimar centrum, gik ad skovstier på halvdelen af vejen og senere nedad langs en større vej. Inde i centrum trak vi med cyklerne rund i byen, og så Goethe Haus og Schiller Haus, hvor de havde boet. På pladsen foran "Deutsches Nationaltheater und Staatskapelle, Weimar" stod en statue med begge, som kan beundres af besøgende i teatret. Efter en rundtur i byen sluttede vi af foran "Der Weimarer

Marstall am Kegelplatz" som nu er Hovedarkiv for Weimar. Jeg troede, det var her, Weimarrepublikken var blevet til, men det store bygningskompleks, har en anden og mørkere historie, idet det var "Gestapo-Leitstelle" fra 1936 til slutningen af 2. verdenskrig, med alt det "onde", som fulgte med. Det var nu tid til at sætte næsen mod Campingpladsen, og nu gik det op ad bakke de næste ca. 5 km, inden vi drejede ind ad "[Blutstrasse](#)", som den ca.

5 km lange vej ind til "[Kz Gedenkstätte Buchenwald](#)" hedder. Vi skulle dog kun køre 1 km, inden vi drejede ind i skoven, og ad skovveje kom tilbage til camperen, hvor vi fik et stort glas vand, inden vi nød et glas kølig hvidvin i skyggen bag "naboens" camper. Resten af dagen nød vi det dejlige vejr ved camperen. Det meste af eftermiddagen i skyggen, idet temperaturen udenfor nåede op på 31 °C, ihvertfald efter termometret i skyggen under Camperen (Har nok været et par grader lavere i skyggen). I camperen var det 32 °C selvom vi havde termomåten på forruden. Da det begyndte at blive mørk, trak vi indenfor, selv om temperaturen udenfor stadig her kl. 08.45 er 26 °C. Forhåbentligt falder temperaturen, så vi kan få en god nats søvn, inden vi i morgen tager cyklerne til "Kz Gedenkstätte Buchenwald", som i øvrigt var "[Sowjetisches Speziallager Nr 2](#)" i tiden efter 2. verdenskrig.

Vi nød en Original Thüringer Bratwurst

tirsdag, den 15. september 2020:

Vi blev i Weimar

Vi vågnede til en dejlig morgen, hvor solen var på vej op på en helt skyfri himmel. Efter morgenmaden og lidt afslapning udenfor, kørte vi kl. 10.30 af sted på cyklerne, og kom ind i bøgeskoven. Meget bogstaveligt ville vi til Kz Buchenwald. Vi kørte ad skovveje gennem en flot, stille og fredelig bøgeskov, og kunne næsten ikke forestille os hvilke grusomheder tyske SS-tropper begik under 2. Verdenskrig, og som Russerne fortsatte i lejren frem til ca. 1950. Grusvejen gik virkelig op ad bakke, så vi

Buchenwald

måtte stå af El-cyklerne, for vejen var så stejl, at baghjulet smuttede rundt. Pludselig dukkede vi

Krematoriet

ud af skoven og var ved Kz Buchenwald. Skilte viste os lige ud mod Haupteingang for Kz Buchenwald og til højre til "Gedenkstätte und Begrabungsplatz für Sowjettischer Speziallager". Vi havde jo Chico i vognen bag cyklen, og da hunde ikke måtte komme ind i lejren (Indenfor pigtråden), gik vi en runde langs hegnet ind til lejren og kunne se, at det kun var meget få bygninger som var tilbage. Vi var forbi resterne af "Pferdestall", hvor tyske SS'ere havde skudt mange russiske krigsfanger i 1943 i en speciel "Nakkeskudsindretning". Fra Haupteingang

fulgte vi vejen i modsat retning, af hvor fangerne havde gået fra Jernbanen til lejren. På vej tilbage mod campingpladsen kørte vi på "Blutstrasse", som er vejen frem til lejren. Vejen blev anlagt af fanger fra lejren, og trak et blodigt spor af vold og død.

Længere fremme kom vi til "Mahmal (Glockenturm) – Gedenkstätte" som består af et stort anlæg på sydsiden af "Ettersberg". Anlægget er bygget op med et kæmpe klokketårn (klokken slog 12, da vi var der) og med trapper ned mod en lang mur med små tårne med "bålfade" på toppen. I begge ender af muren var en stor rund mur / mindetavle. Ved klokketårnet var en kæmpe skulptur der forestille nogle fanger. At se lejren og senere mindeparken var "Atemberäubend". Vi fortsatte nu ad "Blutstrasse's" ujævne betonvej og senere drejede vi ind i skoven, hvor vi fulgte skovvejen tilbage mod campingpladsen. Eftermiddagen blev brugt til eftertænkning og afslapning i skyggen ved Camperen, hvor vi kunne se op mod en skyfri himmel. Senere fik vi cyklerne sat på camperen og kørt markisen ind, så camperen er klar til morgendagens videre rejse.

Vagttårn

Fra Mindeparken med den flotte udsigt fra Ettersberg

onsdag, den 16. september 2020:

Etape 6: Weimar til Bamberg (D)

Dagens etape: 202 km. Turen indtil nu: 1.332 km.

En af de mange mindetavler

skabet bølgede sig, og vi kunne nyde udsynene over det flotte skovlandskab fra de høje broer, vi kørte over. Ved Rennsteig kørte vi gennem en 7,9 km lang tunnel. Efterhånden var vi fremme ved "Innere Deutsche Grenze", og kørte nu ind i "Freistaat Bayern", hvor det flotte bølgende landskab fortsatte. Eneste forskel var, at vi i Thüringen kørte på nyere asfaltveje, og

Her fås: Schlenkerla Rauchbier

ledt frem til "[Reisemobilstellplatz Heinrichsdam](#)", hvor vi ankom kl. 11.30. Vi var heldige, at kunne vælge mellem 3 pladser, og

Også i dag var solen stået op på en skyfri himmel. Efter morgenmaden fik vi gjort klar til afgang, og kl. 08.20 kunne vi køre af sted mod næste mål. Vi var lige et smut i Weimar for at handle lidt fornødenheder, inden vi kørte mod Erfurt og Thüringer

Wald. Kort efter kørte vi forbi Ulla, ja det var altså ikke Karins søster, men en mindre by der hed sådan. Vi kørte gennem det fantastisk flotte landskab i [Thüringer Wald](#). Land-

På vej ind i Bamberg

Karin nyder en "Schwärzla"

inden der var gået yderligere 5 minutter, var pladsen fyldt. Mens vi fik lidt frokost kunne vi se, at mange kørte forgæves, da de søgte efter en plads. Et "Polsk" par med campingvogn prøvede om de ikke kunne komme til at parkere mellem Camperne, men måtte meget vrede køre igen.

Lille Venedig

Floden Regnitz

Brauerei Klosterbräu

Efter frokost gik vi en tur ind til [Bamberg Altstadt](#), hvor en flodarm af Regnitz løber gennem byen. Vi nød de hyggelige gader, med gamle flotte bygninger. Ved floden kunne vi se "Lille Venedig", hvor husene lå helt ud over flodbredden. Efter vi havde gået rundt i de stejle gader, var det tid til en forfriskning, og da vi kom til Bambergs ældste Brauerei, [Klosterbräu](#), måtte vi jo smage på øllet! Det blev en "[Bamberger Schwarzla](#)", som vi nød udenfor i det dejlige solskin, inden vi satte kursen mod Camperen. Den sidste rest af dagen slappede vi af i skyggen ved camperen.

torsdag, den 17. september 2020:

Etape 7: Bamberg til Pretzfeld(D)

Dagens etape: 41 km. Turen indtil nu: 1.373 km.

Frokostpause

Vi stod op til en dejlig morgen, og kl. 10.30 kunne vi i 18 °C og sol gennem tynde skyer køre ud fra camperpladsen, efter vi havde tømt spildevandet på tømme pladsen. Vi besluttede os for at køre ad små veje med kurs mod Pretzfeld. Undervejs fik vi tanket op med diesel. Efter vi havde krydset A7 ved Buttenheim, kørte vi op over "passet" mod Ebermannstadt. På vej fandt vi en lille rasteplass, hvor Chico blev luftet, og vi fik

I Pretzfeld

lidt frokost, inden vi fortsatte mod Ebermannstadt, hvor vi fandt en parkeringsplads. Vi gik en lille tur igennem byen, og fandt en blomsterhandler, så vi kunne tage lidt med til "værterne" i Pretzfeld. Nu var der kun 3½ km som til gengæld gik op over bjerget, forbi festpladsen til Kirschenfest, og igen nedad med 15 %. Da vi kørte ind i Pretzfeld løb et egn over vejen foran os, så vi lige måtte bremse lidt, så det kunne komme i sikkerhed på den anden side af vejen. Efter at være kørt igennem den gamle bys kinkelkrogede veje kunne vi stille Camperen foran huset, kl. 12.45 efter en kort tur. Resten af dagen blev nydt privat.

fredag, den 18. og 19. september 2020:

Vi blev i Pretzfeld

Privat besøg

søndag, den 20. september 2020:

Etape 8: Pretzfeld til Wietzendorf (D)

Dagens etape: 498 km. Turen indtil nu: 1.871 km.

Efter nogle dejlige dage kunne vi kl. 09.40 vinke farvel til vores tyske venner, og sætte kursen mod nord. Vi vidste, at der var meget vejarbejde på A7 omkring Fulda, men det vidste vores GPS også, så den ville have os til at køre ad A73 mod Suhl og Erfurt. Det passede os fint, så vi kom igennem det kønne Thüringer Wald og 5 tunneller, hvor den længste ved Rennsteig var 7.878 m lang. Ved Erfurt fortsatte vi ad B4 mod Nordhausen og senere fulgte sydvest kanten af Harzen ud mod A7 mellem Göttingen og Hildesheim. Efter få kilometer, kom vi til en længere kø på A7, og da vi havde 2 km til en afkørsel, måtte vi

Undervejs

Mineskakt ved Nordhausen

et stykke gennem køen, hvor der herskede anarki. Bilisterne skiftede frem og tilbage mellem banerne, og vi mødte 3 politibiler, da vi endelig var kommet af afkørslen. Mon ikke de skulle sørge for at bilisterne kørte ordentlig på A7. For ikke at komme i

kø på A7 besluttede vi os for, at fortsætte på landevejene frem til "SüdSee-Camp", hvor vi havde aftalt at mødes med min kusine, Lisbeth og Franco. Det blev en fin tur med flotte landskaber, og kl. 16.40 kunne vi køre ind på Stellpladsen, hvor de stod og vinkede os, og viste os frem til en plads ved siden af dem. Vi hyggede os sammen resten af dagen, og blev enige om at følges mod Flensburg i morgen.

mandag, den 21. september 2020

Etape 9: Wietzendorf til Flensburg (D)

Dagens etape: 274 km. **Turens længde i alt: 2.145 km.**

Da vi stod op var solen fremme, men der var kun 7 °C, hvilket var det koldeste på vores tur. Kl. 08.45 havde vi fået morgenmad og kunne begive os af sted mod Flensburg. Vi havde besluttet, at vi ikke ville køre gennem Elbtunnellen og de mange kø problemer videre frem, og så i stedet tage

Det omvendte hus i Bispingen

A21 øst om Hamborg. GPS vidste åbenbart noget om et vejarbejde ved Soltau, så den ledte os gennem et flot skovområde, og først ud på A7, hvor vejarbejdet sluttede. Trafikken gik fint på A7 forbi Hamborg afkørslen som var lukket. Det gik dog rimeligt, og trafikken fordelte sig, da vi fortsatte ad A1 mod Putzarden. Senere kørte vi over på A21 mod Kiel. Her var kun lidt trafik, så vi kunne nyde turen frem til Kiel, hvor vi måtte igennem en omkørsel, men det

Tid til at sige "på gensyn"

gik dog gelinde. Vi valgte at tage B76 mod Eckernförde og Schleswig, så vi kunne nyde det flotte landskab. Ved Schleswig fortsatte vi ad motortrafikvejen, som går parallel med A7. Her fandt vi en lille rasteplass, hvor vi kunne tage afsked med Lisbeth og Franco, inden vi fortsatte ud på A7 og mod hver vores mål i Flensburg. Efter en dejlig tur på 2.145 km i, mest det østlige Tyskland, kunne vi kl. 13.00 i 9 °C stille Camperen i Carporten hos IMC, og læsse om til vores Kadjar. Efter små 70 km var vi igen hjemme i Nordborg, og kunne gå i gang med vasketøj og andre ting. (Vi har på turen været gennem mange omkørsler, og for ikke det skulle være løgn, så var der også omkørsel lige før vores hjem.)

Tak for turen 🍷:

Kære Karin, endnu en gang tusind tak for en dejlig tur. Måske ikke så afslappende som sidste tur, da vi ikke rigtig havde held med de overnatningssteder vi søgte undervejs. Når vi er sammen kan intet gå galt, så vi fandt ud af det uden stress, og kunne nyde turen, som vi havde bygget op over et privat besøg. Det var nok årets sidste længere tur, men jeg glæder mig allerede til næste tur med min elskede hustru og Chico.

Karin foran "Haveje"

Sådan erindret –
Ejlif S. Petrat-Laursen

For gammel til at arbejde,
for ung til at dø. 🍷
Tilpas til at rejse 🍷

©2020 Bamse17hc@gmail.com

Se flere rejsebeskrivelser her:

<http://Petrat.dk>

